

Karel Černochoch: "Zaplat' pánbu, že letopočet má tři nuly..."

nějak smířit, ale každé takovéto setkání je mi vždycky příjemný. Škoda, že na to neslyší všechny kraje a města, neboť jak asi víte, dva koncerty v Žilině a Banské Bystrici nám odpadly, prý se tam prodalo hrozně málo vstupenek.

Jezdíte často koncertovat na Slovensko a už víte, zda sem opět přijedete i v roce 2000?

Čas od času na Slovensko jezdím, ale na příští rok zatím o ničem nevím. Teď si vzpomínám, že už před mnoha lety jsem tady vystupoval s Palem Hammelem a s Petrem Novákem a dopadlo to podobně, že v některých městech si

K hvězdám Megakonzertů Trends Trading Millenium, které se uskutečnily v závěru roku v Bratislavě a v Košicích, patřila i stálice české pop music Karel Černochoch. Během zkoušky jsme ho zastihli při obchůzce kolem jeviště s fotoaparát, který každou chvíli naimířil jednou na některého z kolegů, jindy do zákulisí nebo do jeviště mezi přihlížející personál. Fotoaparát měl stále v pohotovosti i při rozhovoru pro Českou besedu:

Jaký máte vztah k fotografii?

Fotím všechno možný, protože mě to baví. Mám spoustu fotografií ještě z doby, kdy byly jenom černobílé, mám spoustu zajímavých snímků, které se možná někdy pokusím uspořádat do nějakého souboru jen tak pro sebe. Moje žena to nelíbí vidět, protože se nám všude kopí různá alba a podobně. Teď jsem například byl v Kanadě a Americe a nafotil jsem asi šestadvacet filmů a je hrozně zajímavý si to potom prohlížet. Já jsem byl vždycky fanda na Indii, tak jsem si tam fotil různé skanzeny.

Co říkáte na nápad uspořádat tento kváží federální koncert?

Na jevišti sedí tři kapely, aniž by si to člověk uvědomil. Z Prahy zpěváci, z Brna bromáci a ze Slovenska filharmonici, chlapecký sbor a další. Takže nikdo se nemůže na nikoho vytahovat, dneska jsme tu všichni Čechoslováci. Někdo mi na to odpověděl, vždyť my pro to horujeme a já mu to vrátil: ale tak, že z republiky skoro nezůstal kámen na kameni. Takže jsem rád, že nejsem sám, komu se to zdá stále zvláštní, co se tady stalo. Nicméně je to tak a člověk se s tím už musí

cestování rozptýlit do více vystoupení. Ale to si zase vyžaduje spolupráci místních agentur, která se však většinou nepodaří dotáhnout, protože málokdo je ochotný dohodnout se s druhým.

Zmínili jste se o svých agenturách. Znamená to, že dnes se už víc věnujete organizační a manažerské práci?

Určitě ne. Mám i několik vlastních programů, například jezdím s Jirkou Wimmrem, potom se svou country kapelou, i sám jako zpěvák na různé plesy a společenské večery s "halfplebekem". To je velice mobilní, takže to si pořadatelé často objednávají. Z velkých projektů je asi nejzajímavější pravý americký truck, který slouží jako pojízdné jeviště. Jen s ním máme problém. Člověk pořád zapomíná, že už jsou mezi námi hranice, který nám věci trochu komplikují. Ještě si pamatuju časy, když jsme jeli například do Trenčína a sjížděli jsme serpentinou od Makova dolů a byla tam cedule Západoslovenský kraj, tak jsme ze srandy říkali: Připravte si pasy, dole bude celnice. No a vidíte, přešlo pár let, a stalo se to, co nikdo nečekal. Ale to jsem jen tak odbočil. Setkávám se s tím, že Slováci mají větší vědomosti, co se děje v Čechách, a v Praze pozoruju, že už jen málokoho zajímá, co se děje na Slovensku. Možná je to i tím, že slovenské zprávy v televizi máme až někdy po půlnoci...

Nebo tím, že jsme se naučili koukat pořád na Zapad, takže Slováci mají stále Čechy před očima, ale v Čechách se už za sebe neohlíží?

To není v ohlížení. Například dneska je v Praze módní kabelová televize, která se šíří vzduchem a když si zaplatíte asi 16 programů, je mezi nimi i Markiza a VTV. Ale to už jsme se dostali asi úplně jinam, než o čem bychom teď spolu měli hovořit.

Co očekáváte od roku s magickým číslem 2000?

Teď ještě nevím, co nás čeká celý rok 2000 a potom ještě jednou velké oslavy nového milénia. Takže čeká nás 365 neznámých dní. Já si však říkám zaplat' pánbu, že v tom letopočtu jsou tři nuly a ne jen dvě, i když to tak někdy vypadá, podle toho, jak se lidi k sobě chovají. Ale teď vážně. Myslím si, že patřím k lidem, kteří se hrozně těší z toho, že se tohoto jubilejního roku dožili. To máte, jako když se člověk dívá na hvězdy, furt se o tom mluví, vyprávěj se různé teorie, ale přitom si nikdo ani nedokáže představit ve skutečnosti vzdálenost, která nás dělí od těch hvězd. A tak je to i s tím letopočtem.

Čili závisí to na tom, zda vás někdo pozve...?

Mám teď dvě umělecké agentury a vím, že někdy v únoru má být tuším v Trenčíně setkání agentur, kam se chceme jet podívat a tam se budou plánovat nějaké koncerty, takže možná, že se podaří navázat a obnovit nějaké styky. Moje nabídka pro agentury spočívá hlavně v country muzice, ale například i divadlo. Ale dnes se to všechno točí kolem financí a záleží na tom, jakou peněžní politiku sledují organizace, které dělají kulturu na místní úrovni. Samozřejmě na prvním místě stojí, zda se zpěvákovi vyplati jet takovou dálku. Já jsem nikdy nerazil teorii, že z pořadatele musím vyrazit, co se dá, ale na druhé straně zadarmo se to taky nedá, protože, jak už jsem řekl, my se tím živíme. Takže nejschůdnějším řešením bývá turné, kde se obrovské náklady na

Asi si nikdo nedokáže představit vzdálenost, která nás dělí od generace, která žila v roce tisíc. O čem přemýšleli tehdejší lidé, jak si oni představovali svoji budoucnost a podobně. Když se člověk nad tím zamyslí, tak se mu z toho zatočí hlava asi stejně, jako když začne přemýšlet nad těmi hvězdami. Ale jedna věc je jistá, že se v posledním století stala celá řada zajímavých věcí, ať už beru počítače, nebo odpoutání se od Země, ale i spousta názorů a teorií na zdraví člověka, to všechno jsou posuny, které z hlediska historie jsou obrovské, ale přitom člověk jako jednotlivec se zas tak moc nemění. Lidé jsou pořád často na sebe jako hyeny a ničí se mezi sebou. Jen si vezměte, jak dokázali za poslední století zničit celou planetu. Takže život jde dopředu, hodně toho vzniklo, ale stejně tak hodně jsme toho ztratili.

Jiří Výborný
Foto: Bohumil Šálek

“FEDERÁLNÍ”

Blížící se oslavy nového roku s magickým letopočtem 2000 odstartovalo na Slovensku nevěšdní a velkolepé setkání hvězd české a slovenské populární hudby posledního čtvrtstoletí. S projektem Megakonzert Millenium v několika slovenských městech přišel slovenský dirigent Rudolf Geri, který se úspěšně prosazuje zejména jako dirigent několika muzikálů na pražských scénách. Díky těmto kontaktům se mu se svou agenturou Gedur Musical Production podařilo dát dohromady zajímavé koncertní těleso sestávající ze Státní filharmonie v Košicích, Orchestru Gustava Broma a stočlenného Bratislavského chlapeckého sboru (v Košicích účinkoval dětský sbor manželů Varinských). Hlavním lákadlem koncertů však byli sólisté, mezi nimiž se zaskvěla celá plejáda zvucných jmen československé éry jako Marta Kubišová, Marie Rottrová, Iveta Bartošová, Jana

Kocianová, Jiří Korn, Karel Černoch, Peter Dvorský, Katarína Hasprová, Peter Nagy, Janek Ledecský a další. Účast na koncertu přislíbil, ale kvůli náhlému onemocnění se na poslední chvíli omluvil, Waldemar Matuska.

Koncerty už předem avizovala laserová show putující po slovenských městech, ale zřejmě předvánoční horečka se nepříznivě podepsala pod nízký zájem veřejnosti o tento jedinečný hudební zážitek. Ačkoliv organizátoři na poslední chvíli snížili vstupné téměř na polovinu, z původně čtyř plánovaných koncertů se uskutečnily jen dva

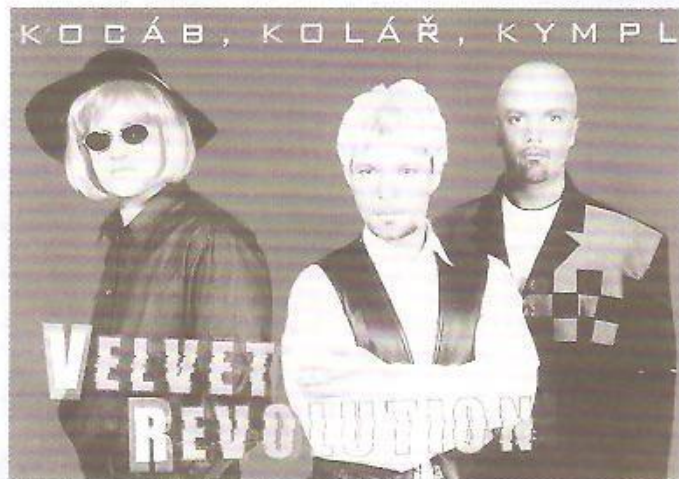
- v Bratislavě (zkrácený záznam z něho vysílala televizní stanice Markiza během vánočních svátků) a v Košicích. Jak pro Českou besedu uvedl Rudolf Geri, velmi ho mrzí zrušení koncertu zejména v Žilině, na který se původně přihlásili i návštěvníci z Moravy. O realizaci myšlenky uspořádat toto koncertní turné v podobném hvězdném obsazení i v několika českých městech v roce 2000 asi rozhodne zájem sponzorů, bez nichž je dnes podobné představení nemyslitelné.

Po boku velkých osobností měli diváci možnost vidět a slyšet i méně známé tváře jako Marcela Palondera, Berca Baloga nebo Dagmar Rostandtovou. Na Slovensku poměrně málo známý Petr Kolář je uznávanou osobností pražských muzikálových scén. Jeho jméno se objevilo i na zajímavém hudebním projektu k 10. výročí “sametové revoluce”, o němž pro Českou besedu řekl:

“Album Velvet revolution je výsledkem spolupráce mého kamaráda Tomáše Kympla, jenž mne doprovází i na těchto megakonzertech, a jeho profesora na studii Michala Kocába. Naši snahou bylo nějak reagovat na současnou vlnu diskotékové hudby a přinést nějakou novou myšlenku. Nejde o žádnou divočinu, spíše bych to trochu přirovnal k songům z časů Boba Dylana. Zajímavostí cédečka je, že vyšlo ve dvou jazykových verzích - v české a anglické.”

Z jiného soudku je tvorba talentované bratislavské skupiny Close Harmony Friends, která zpívá a capella (bez doprovodu hudebních nástrojů) nejen tradiční spirituály, ale i evergreeny různých žánrů. Megakonzert Millenium tedy byl někdy až šokující směsicí různých stylů od klasiky po současnost. I díky této rozmanitosti hudebních stylů to byl nevěšdní zážitek, který se asi sotva podaří ještě někomu v podobném obsazení zopakovat.

Jiří Výborný
Foto: Bohumil Šálek

MEGAKONCERT